

вать тѣзи лъжливи божове. Единъ денъ като стоеше близо при олтара за да го прѣкадва съ темянъ, Богъ му проводи юдинъ пророкъ, който му каза: „Ще ся роди юдинъ синъ отъ Давидовъ кръвъ, който ще ся нарѣче Йосия; той ще поражи този олтаръ съ кръвта на жрецътъ; и като ще сѫмните да ли съмъ проводенъ отъ Бога, азъ щѫ ви го покажѫ чрѣзъ юдно чудо: Нека ся разщѣпи този жъртвенникъ и нека ся разсипе пепелътъ, що є на него.“ Јеровоамъ простира ръката си за да означи, та да ся задържи този пророкъ; но ръката що бѣше пружилъ исхъна, и жъртвенникътъ ся разпукна. Јеровоамъ, уплашенъ, каза пророку: „помолете ся Богу за мене, та да ми исцѣри ръката.“ Божийтъ човѣкъ като послуша молбата му царската ръка дойде въ първото си положение, а той моли пророка да дойде въ кашата му за да го понагости. Пророкътъ му отговори: „Да ми давате и половината отъ царството ви, пакъ не могѫ да сторя туй, защото Богъ ми є забранилъ да не ямъ до катъ ся завърни у дома си.“ Той прочее завчашъ търгна; но юдинъ другъ лошъ пророкъ го срѣща на пътя и муказа, че Богъ му бѣше изявилъ за неговото върщане и му бѣше заповѣдалъ за да му поднесе да яде. Той ся измами и яде. Той ся злѣ показа за туй; защото като бѣше търгналъ камъ дома си, на пътя излѣзна юдинъ левъ отъ гората, който го удуши; но левътъ не яде никакъ отъ него, а стояше край мъртвото му тѣло безъ да го пипне, и туй за да покаже че не бѣше го удушилъ, защото є гладенъ, но чрѣзъ божиѧ заповѣдь, който му бѣше заповѣдалъ да излѣзне отъ гората.